

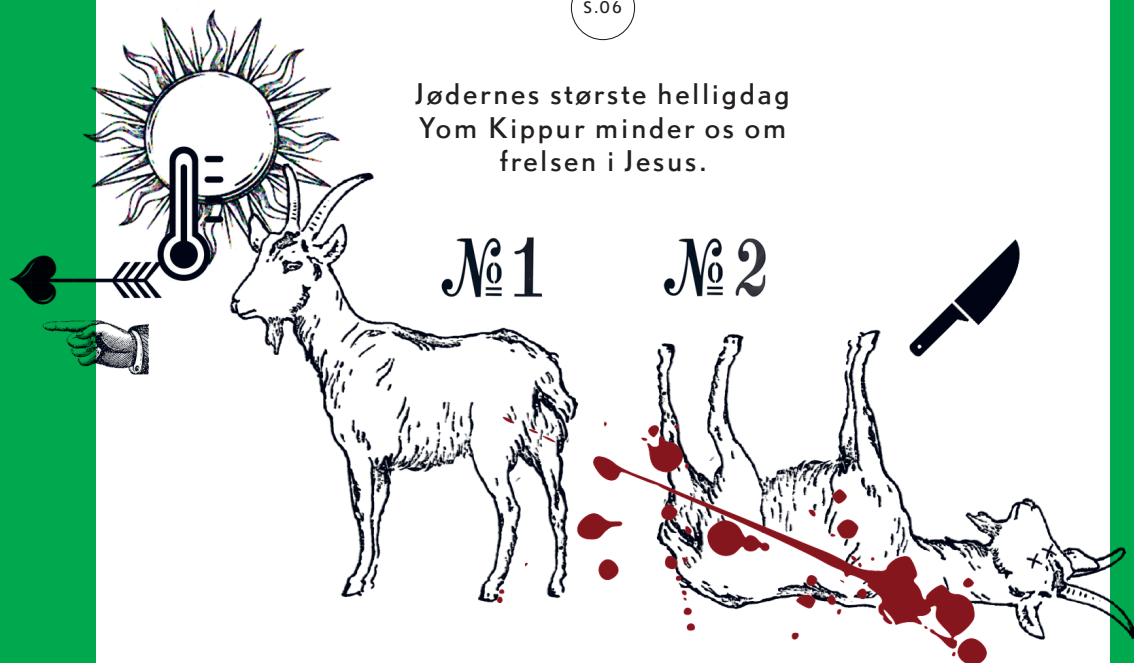
Forsoning

S.06

Jødernes største helligdag
Yom Kippur minder os om
frelsen i Jesus.

Nº 1

Nº 2



INDHOLD

S. 03 — Økonomi

S. 04 — Sandheden er mere end en dyd

S. 06 — Yom Kippur – den store forsoningsdag

S. 08 — Hvordan studerer vi Ny Testamente

S. 10 — Velkommen til DBI's nye rektor!

S. 12 — De sidste tiders tegn – hvor er vi i dag?

S. 16 — Hvem vil ikke gerne have frihed?

Månedens citat

” Ligesom i Paradis vandrer
Gud i De hellige Skrifter og
søger mennesket.

Ambrosius

DBI—POSTEN

Redaktion —

Rektor Henrik Nymann Eriksen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.

Stud.theol. Mads Due

Stud.theol. Nicolai Kaltoft

Stud.theol. Cecilia Harvey

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu

DBI-posten sendes gratis til interesserede

ISSN 0906-825X

Design —

Chr Rahbek Olsen

Tryk —

Øko-Tryk

DBI / DANSK BIBELINSTITUT

Leifsgade 33, 6.

2300 København S

Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)

Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu

Giro 5 21 59 00

Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning

og teologisk undervisning, hvor

teologistuderende er den primære

målgruppe. Formålet er at fremme

bibeltro forkyndelse, undervisning og

mission i Danmark og udlandet.

Formand Jens Peter Rejkjær

Rektor Henrik Nymann Eriksen

Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen

Studiekoor. Peter Greek Kofod

LANGTIDSINVESTÉR I DBI I JUBILÆUMSÅRET

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Det giver os mulighed for at uddanne de medarbejdere, som kirkerne, missionselskaberne og de kirkelige organisationer har brug for.

Vi har lige taget imod et splinternyt hold teologistuderende, der er ved at finde sig til rette på DBI. Det er livsbekræftende for os – og det er godt for Guds rige, at der hvert andet år kommer en ny flok studerende, som vil bruge deres arbejdsliv på kirkeligt arbejde.

AT LYTTE TIL ANDRE

I den første uge var det nye hold på ruskursus på Bornholm. Det var tre dage, hvor de fik massevis af informationer og gode tips om studielivet – og ikke mindst god tid til at lytte til hinandens livshistorier. Det sidste sætter vi en del tid af til på ruskurset. Dels fordi det giver et godt fællesskab, men også fordi det er vigtigt for en kommende teolog at øve sig i at lytte til og sætte sig ind i andre menneskers virkelighed.

BED FOR DE STUDERENDE!

Vær med til at bede for de studerende på DBI! Studietiden er en vigtig tid, hvor de får lagt grunden for deres videre tjeneste i Guds riges arbejde. Det er også en vanskelig tid for dem, hvor de skal tage livtag med mange spørgsmål og finde den vej, de skal gå. De har brug for din forbøn!

GIV STIPENDIER TIL DE STUDERENDE

Vores studerende får ikke engang SU. De må nøjes med de lån og stipendier, som vi kan give dem med jeres hjælp. Som 1. års studerende får de 4000 kr. i starthjælp og kan derefter låne 2500 kr./md. rentefrit i 9 måneder. De næste år får

Vi har brug for frivillige

Hvis du bor i hovedstadsområdet og har tid til overs, så kom med på vores hold af frivillige pakkere. Ca. 4 gange om året pakker vi breve til alle, der giver gaver til DBI, og det står vores frivillige pakkehold for under hyggelig snak, godt humør og morgenbrød. Vil du med på holdet, så ring eller skriv til Dorte Klein, 3313 5500 eller dk@dbi.edu.

de 3500 kr./md. i stipendier i 10 måneder, men skal så også betale lånet tilbage. Vær med til at give en god gave, så vi også kan give det nye hold stipendier.

LANGTIDSINVESTÉR I DBI

Lige nu er vi meget bagud i forhold til gaver! Derfor beder vi dig om at hjælpe os. Giv din gave regelmæssigt på www.dbi.edu eller på MobilePay 33243. Lav en Betalingsserviceaftale, et gavebrev eller et testamente til DBI. Kontakt vores økonomimedarbejder Maria Popp Jensen på 2526 5503 eller mpj@dbi.edu





Sandheden er mere end en dyd

I Johannesevangeliet kapitel 10 læser vi om jøderne, der stimlede sammen om Jesus. De ville have klar besked: "Hvis du er Kristus, den frelser, vi venter, så sig os det ligeud!"

Af Dorte Klein, kontorfuldmægtig på DBI

Det var om vinteren under festen for genindvielsen af templet i Jerusalem, og Jesus gik rundt på tempelpladsen i Salomos søjlegang, da jøderne pludselig slog ring omkring ham. De ville vide, hvem han egentlig var. Nogle af dem ønskede ganske givet at vide det. Resten pønsede nok snarere på at få Jesus til at gå i en fælde; at han ville give dem et svar, som de bagefter kunne anklage ham for. Derfor svarede Jesus dem: "Jeg har sagt det til jer, men I tror mig ikke. De gerninger, jeg gør i min faders navn, de vidner om mig." Jesus vidste, at ligegyldigt hvad han ville svare, så ville de alligevel ikke tro ham. End ikke alle hans gerninger og undere havde overbevist dem, for de havde valgt at tro løgner frem for sandheden, og deres øjne, ører og hjerter var lukket.

EN SANDHED MED MODIFIKATIONER

Vi lever i en tid, hvor der i virkeligheden er ret få mennesker, for hvem sandheden er en dyd. En del søger sandheden i dette og hint og længes efter at finde den, men få lever et liv, hvor det at tale sandhed, det at leve i sandhed og det at holde sig til sandheden, er en realitet. Mange vælger bevidst eller ubevidst at fornægte dét, de godt ved, er sandheden – eller i bedste fald at omskrive den, fordi det er det nemmeste, fordi det gør for ondt at se den i øjnene, eller fordi det er for risikabelt og forbundet med for store omkostninger.

Vi kender nok alle udtrykket: En sandhed med modifikationer. Men kan man gradbøje sandheden? Kan man sige, at sandheden er sand, hvis den er beskåret og tilpasset, så den passer ind i vores kram? Gud har dog lagt sandhedens kim i alle menneskers hjerter, samvittigheden – den stemme, der overbeviser os om hvad, der er ret og hvad, der er uret. Men ofte lader vi denne stemme overdøves af frygt, tvivl og fornægtelse.

JA, JA, NEJ, NEJ

Benjamin Franklin skulle engang have sagt: "En halv sandhed er som regel en stor løgn." Der er en fare forbundet med at have en lemfældig omgang med sandheden. "Jamen, det er jo bare en lille hvid en ..."! Det lyder så uskyldigt. I Matt 5,37 siger Jesus det dog klart og tydeligt: "Men i jeres tale skal et ja været et ja og et nej være et nej. Hvad der er ud over det, er af det onde". Mere klart og entydigt kan det ikke siges. I Jesu ord er der ikke plads til udflugter og væverier, der er kun plads til én sandhed.

JESUS TRODSEDE KONSEKVENSERNE

For at vende tilbage til jøderne på tempelpladsen, så vidste Jesus, at de ikke var parate til at tage imod sandheden, ikke parate til at tro den eller til at tage konsekvensen af den.

Jesus har ikke lovet os, at det er let og enkelt at vælge sandheden. At sige sandheden og fortælle jøderne, at han virkelig var den Messias, som de ventede på – at han virkelig var Guds Søn og Frelseren – betød for Jesus hån, fornedrelse, foragt og til sidst døden på et kors.

Det er naturligt, at står man over for sådanne konsekvenser, så melder tvivlen og angsten sig. Var det så ikke bare lettere at stikke en lille hvid løgn, at vride sig ud af situationen med en nødløgn?

Selv Jesus martredes af tvivlen, men kærligheden drev ham til at sige sandheden, for han vidste, hvilke konsekvenser, det ville få, hvis ikke han gjorde det. Konsekvenserne ville have været, at vi aldrig ville have vidst, hvem Jesus i virkeligheden er, og vi ville aldrig have fået del i frelsen og tilgivelsen, som Gud skænkede os ved sin elskede søns død i vores sted.

SANDHEDEN SÆTTER OS FRI

Jesus siger i Johs 8,31-32: "Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer frie." Jesus viser os den hemmelighed, der ligger skjult i at vælge sandheden. Hemmeligheden er, at når vi tør stå ved sandheden, kan sjælen ånde frit. Vi er ikke længere slaver under løgneren, ikke længere bundet af lænker, men sat fri som hele mennesker, som tør stå fast på Guds ord og hente kraft deraf til at leve på.

Jesus lovede sine disciple, at når han ikke længere var iblandt dem, ville han sende sin Ånd i deres hjerter til at vejlede dem som der står skrevet i Joh 16,13: "Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer."

Lad derfor ånden bo i vores hjerter, så vi kan skelne mellem sandheden og løgneren, og må Gud indgyde os styrke og mod til at vidne om sandheden og lede mennesker til tro på Jesus Kristus, som siger om sig selv: "Jeg er vejen, sandheden og livet."

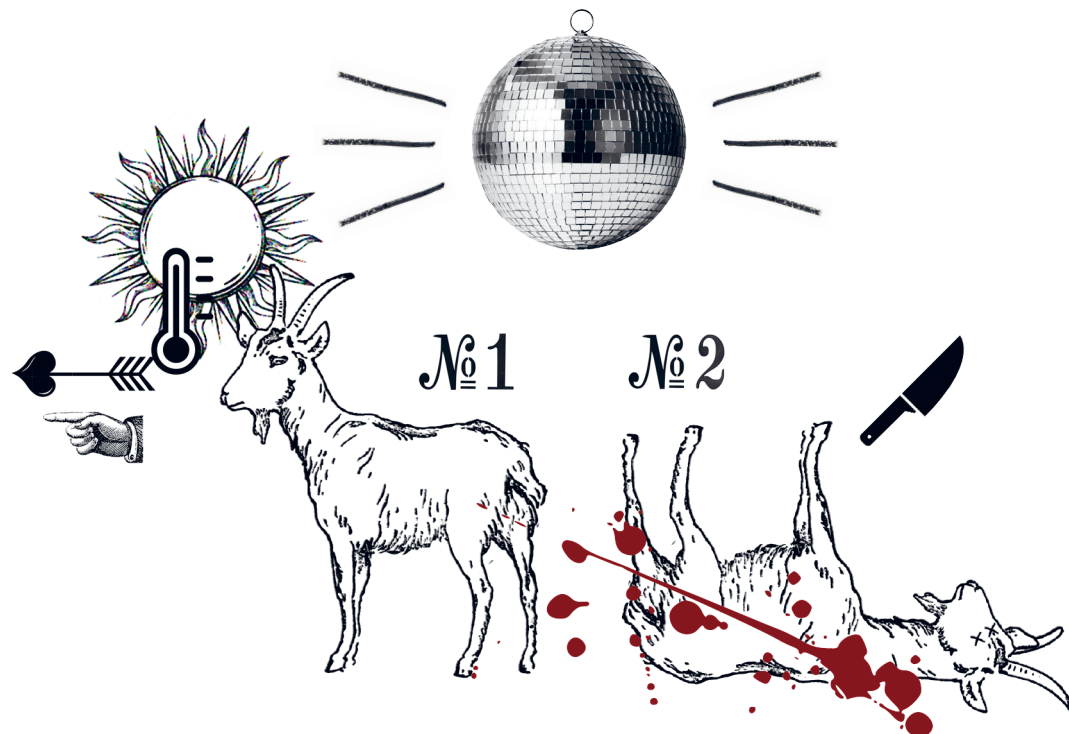
SERIE: JØDISKE FESTER, 5/5

Yom Kippur

– den store forsoningsdag

Jødernes store forsoningsdag minder os både om syndens alvor og om frelsen i Jesus.

Af Jens Bruun Kofoed, professor i Gammel Testamente



Vi hører om indstiftelsen af den store forsoningsdag i 3 Mos 16. Dagens alvor ses af, at det er den eneste fastedag, der er påbudt i Gammel Testamente. Den handler nemlig om syndens løn, døden.

Israels folks synd måtte sones, for at Guds vrede over synden ikke skulle ramme dem. Derfor skulle ypperstepræsten én gang om året gå ind i helligdommens Allerhelligste for at skaffe en sådan soning. Det væsentligste på dagen var ritualet omkring de to gedebukke. Den ene skulle ofres som syndoffer for folkets synd, mens den anden skulle skaffe soning ved at blive sendt ud i ørkenen bærende på folkets synd. Der er stærk symbolik forbundet med såvel ypperstepræstens rolle som mellemmand og med begge gedebukke. Syndens alvor var så stor, at ypperstepræsten først måtte ofre en tyr for at sone sin egen synd. Ellers kunne han ikke selv bestå, når han trådte frem for Gud som folkets mellemmand. Ofringen af syndofferbukken understregede, at synden kostede livet, hvis ikke der blev bragt et stedfortrædende offer, mens bortsendelsen af den anden buk mindede om, at synden måtte bæres stedfortrædende af en anden til dommens sted – ørkenen – hvis ikke folket selv skulle bære den og dømmes for den. Vigtigst af alt var dog det løfte, der var knyttet til tegnhandlingerne, nemlig at der var soning at få.

JESUS – INDBEGREBET AF DEN STORE FORSONINGSDAG

Især Hebræerbrevet gør sig umage med at vise, at den store forsoningsdag pegede frem imod langfredag: “Men Kristus er kommet som ypperstepræst for de goder, som nu er blevet til. Han er gået gennem det større og mere fuldkomne telt, som ikke er gjort med hænder, det vil sige, som ikke hører denne skabte verden til; og ikke med blod af bukke og kalve, men med sit eget blod, gik han én gang for alle ind i det Allerhelligste og vandt evig forløsning” (HEB 9,11-12). Her understreges for det første, at de årlige ofringer i det gamle Israel ikke i sig selv kunne sone synden, men blot pegede frem mod Jesus’ fuldkomne offer. For det andet bliver det klart, at symbolikken i begge gedebukkene smelter sammen i Jesus. Det var Jesus, der som alle menneskers ypperstepræst trådte frem for Gud for at skaffe soning. Han havde ikke brug for også at bringe et offer for sig selv. Det

giver således god symbolsk mening, at den sidste jødiske ypperstepræst under forhøret af Jesus flængede sine klæder (MATT 26,65). De skulle nemlig aldrig mere bruges.

Som den evige ypperstepræst var Jesus i stand til at skaffe folket et *evigt* offer, som ingen jødisk ypperstepræst havde kunnet gøre. Det gjorde han ved at bære vores synder til dommens sted “udenfor lejren” – nemlig Golgata, der lå udenfor byen – og ved *stedfortrædende* at dø for vores synder. Johannes Døberen sagde om Jesus, at han var det lam, som skulle *bære* verdens synd (JOH 1,29), og Paulus understreger, at “Kristus har løskøbt os fra lovens forbandelse ved selv at blive en forbandelse for vor skyld” (GAL 3,13).

PÅMINDELSE OM DÅBENS NÅDE

Hvorfor døde Jesus så ikke på korset *denne* dag, men i påsken? Det er der en pointe i. Påsken står som den store frelseshistoriske begivenhed, der, med Guds mægtige udfrielse af sit folk i Egypten (2 MOS 12-13), markerer Guds definitive indgriben til menneskets frelse. Den store forsoningsdag understreger, at selvom *Gud* havde grebet ind til frelse og udfrielse, så gjorde synden sig fortsat gældende hos *folket*. De havde brug for hvert eneste år at leve i troen på denne udfrielse.

Den store forsoningsdag står derfor som en påmindelse om dét, Paulus skriver i Rom 6, nemlig at en kristen hver eneste dag har brug for at leve i sin dåbs nåde. At vi er “døbt til hans død” (V. 3) betyder, at vi er blevet “født” til et nyt liv, hvor vi dagligt skal korsfæste vores gamle menneske med Kristus ved at bekende synden i troen på, at den er sonet. Uanset hvor langt et anklageskrift vi står med i forhold til Guds lov, så gælder det, at “Han slettede vort gældsbevis med alle dets bestemmelser imod os; han fjernede det ved at nagle det til korset” (KOL 2,14).

Både i det gamle Israel og i jødisk tradition på Jesus’ tid stod den store forsoningsdag også som en påmindelse om dagen for *verdensdommen*, hvor den eneste redning for et menneske er at tro på dét lam, Jesus Kristus, som har båret *verdens* synd. Det gør den store forsoningsdag til en alvoren dag, men også en håbets dag, hvor troen på Jesus giver os frimodighed til at træde frem for Gud, for “Gud har ikke bestemt os til at rammes af hans vrede, men til at opnå frelsen ved vor Herre Jesus Kristus” (1 TESS 5,9).

SERIE: TEOLOGISKE FAG

HVORDAN STUDERER VI NY TESTAMENTE?



Af Christian Schøler Holmgaard, adjunkt i Ny Testamente. Ph.d.

Som bibellæsere er vi godt kendt med Ny Testamente, men kan vi lære noget af, hvordan fagteologerne arbejder med teksterne?

Gud har åbenbaret sig! Det er udgangspunktet for alt, hvad vi tror og bekender om Gud. Grundlaget for at drive teologi er en overbevisning om, at vi faktisk kan vide noget om Gud, fordi Gud har givet sig selv til kende for os. Gud åbenbarer sig selv tydeligst i Bibelen – og særligt i Ny Testamente (NT), hvor Gud åbenbarer sig selv i Kristus. Vi skal læse og studere NT, fordi det er Guds ord, og det har evig relevans for mennesker overalt og til alle tider.

NT er dog ikke bare Guds ord, men også menneskeord. Gud har valgt at åbenbare sig gennem mennesker, der har skrevet ved Helligåndens inspiration. Det betyder, at hvert skrift skal forstås med tanke på, hvem der skrev det, hvor og hvornår det blev skrevet, og hvem de første læsere var. NT har evig relevans, fordi det er Guds ord, men vi må finde ud af, hvad det betød, dengang det blev skrevet, før vi kan sige, hvad det betyder for os i dag. Målet med studiet af teksten er at forstå teksterne, som Helligånden og de bibelske forfattere har ment dem.

Det vigtigste princip i studiet af NT er, at teksterne skal læses og fortolkes i deres sammenhæng – både historisk, litterært og frelseshistorisk.

DEN HISTORISKE SAMMENHÆNG

For at forstå, hvad de bibelske forfattere har ment, studerer vi NT på græsk, som er det sprog, teksten oprindeligt blev skrevet på. Græsk er derfor et grundlæggende værktøj i det akademiske studie af NT. Teksten nærlæses for at finde ud af, hvad ordene betød for de første læsere. Når ordenes betydning overvejes, inddrage vi information om, hvordan ordet blev brugt i samtiden. Denne information er samlet i ordbøger, hvor der er et væld af informationer om brugen af et ord i NT og også i tekster udenfor NT. Læsningen på originalsproget er første skridt til at læse teksten i dens historiske sammenhæng.

Når man skal forstå den historiske sammenhæng, indebærer det også kendskab til jødisk og græsk-romersk religion, kultur og historie i århundrederne omkring Kristi fødsel. Den jødiske baggrund er den primære for NT og særligt Gamme Testamente (GT), men også andre jødiske skrifter fra samtiden kan være relevante.

Vi kan godt forstå Bibelen uden et indgående kendskab til sprog, historie og kultur i Israel i det

første århundrede. Men den viden, vi får, giver en dybere og rigere forståelse af teksterne, og vi undgår forskellige typer misforståelser. Det kan fx give en bedre forståelse af Paulus' breve at have kendskab til de omstændigheder, menighederne befandt sig i, i Rom eller Korinth. I et akademisk studie inddrages denne information, fordi vi ønsker at gå et spadestik dybere i forståelsen af teksten.

DEN LITTERÆRE SAMMENHÆNG

Studiet af den litterære sammenhæng betyder, at et vers eller en passage i NT altid skal forstås i lyset af det, der kommer før og efter i det skrift, det findes i – og dernæst i sammenhæng med hele skriftet. Desuden er det vigtigt at undersøge, hvilken tekstgenre, der er tale om. En lignelse skal fx ikke fortolkes på samme måde som en slægtstavle. Vi må spørge: Hvorfor står det netop her, og hvilken rolle spiller det i hele skriftet? De menneskelige forfattere af NT var bevidste om, hvad og hvordan de skrev, så det er nødvendigt at undersøge tankerne bag. Evangelierne læses for sig, så vi får øje på de forskellige vægtlægninger, der er i den måde, Kristus præsenteres på. På samme måde læses Romerbrevet i første omgang for sig selv, og de enkelte sætninger og passager ses i lyset af, hvad Paulus netop ønskede at skrive til romerne. Derefter kan man inddrage de øvrige breve for at forstå, hvad Paulus vil sige med det, han skriver. Selvom hele NT er Guds ord, så har Gud valgt, at hans ord skal komme til os gennem forskellige mennesker, og vi må være bevidste om, at hver forfatter har sat sit eget individuelle præg på skriftet.

EN SAMLET LÆSNING

Bag de mange menneskelige forfattere af NT står der også en guddommelig forfatter. Det betyder, at vi på tværs af de individuelle skrifter finder en sammenhængende teologi. Alle NT's skrifter er sammen med GT en del af Guds åbenbaring af sig selv. Det betyder, at teksten også må fortolkes i lyset af hele Bibelen uden at ignorere de individuelle karakteristika ved hvert skrift. Det indebærer en forståelse for sammenhængen mellem GT og NT, hvor passagerne fortolkes i deres frelseshistoriske sammenhæng i en forståelse af en samlet historie og åbenbaring, som har sit centrum og klimaks i Kristus.

Velkommen til DBI's nye rektor!

DBI-postens redaktion har stillet nogle spørgsmål til DBI's nye rektor, Henrik Nymann Eriksen. Det kom der interessante svar ud af.

Hvorfor vil du arbejde i en kristen organisation?

Jeg begyndte i sin tid på teologistudiet, fordi jeg gerne ville arbejde fuld tid i en eller anden form for kristent arbejde. Det var lysten til at dele budskabet om Jesus Kristus med andre, som var den indre drivkraft. Det var for mig åbent om det skulle være som præst, bibelunderviser, missionær eller lign. Siden da har jeg enkelte gange tænkt, om jeg måske skulle noget andet, men har så alligevel følt, at min opgave her i livet var at bruge mine arbejdsressourcer på formidling af evangeliet. På den måde kan man vel tale om, at jeg oplever det som mit kald her i livet – indtil videre.

Hvad husker du fra din tid på DBI?

Meget godt. Først og fremmest et fællesskab med ældre og senere yngre studerende og lærerne som et teologisk dannelsesrum. Samtaler på kryds og tværs – nogle gange bare som medlytter til de erfarnes snak. DBI blev stedet for min teologiske

dannelse, men jeg tog alle mine eksamener på universitetet, og den dynamik var god. Vi skulle stå på mål for vores position hos vejledere og eksaminatorer, og det var sundt. På DBI fik jeg også lov til at gøre en del erfaringer som forkynder ved informationsmøder rundt omkring. Det gjorde, at jeg som nyuddannet kandidat havde masser af erfaring med at prædike.

Hvilken rolle ønsker du, at DBI skal spille i det brede teologiske landskab i Danmark?

Jeg ser DBI's rolle som dobbelt. For det første skal DBI uddanne dygtige teologer, som både er fagligt og åndeligt dannede til at løfte opgaven som præst, forkynder, missionær og kristen leder. DBI skal være en rugekasse for næste generation af

DBI skal uddanne dygtige teologer, som er både fagligt og åndeligt dannede til at løfte opgaven som præst, forkynder, missionær, kristen leder etc., siger Henrik Nymann Eriksen



dygtige, bibel- og Jesusglade teologer, som brænder for at give evangeliet videre. For det andet skal DBI levere teologisk forskning og undervisning på samme akademiske niveau som universiteterne her i landet. Det skal vi for at kunne føre en faglig samtale på højeste niveau og for at være en ressource for Guds kirke i vores land.

Hvad betyder troen for dig?

Så meget, at jeg faktisk ikke kan forestille mig et liv uden. Tanken om at leve uden tro på Jesus gør mig meget trist og tom inden i. Troen betyder, at jeg tager imod mit liv i alle dets facetter som en gave fra Gud. Den betyder også, at jeg går igen med livet med en tryghed over, at nåden altid er større end synden, også det jeg ikke kan tilgive mig selv for. Og så betyder troen, at jeg går mod døden med en bevidsthed om, at når jeg engang skal krydse grænsen, er fællesskabet med Jesus

intakt, og han vil føre mig ud på den anden side i opstandelsen til sidst. Så troen omslutter på en måde hele mit liv.

Nævn et forbillede for dig

Jeg har flere, men på forskellige områder. Der er ingen, som er et forbillede for mig i alting. Som forkynder er englænderen John Stott et forbillede for mig i at hente sit budskab fra bibelteksten med knivskarpe pointer, som adresseres relevant til nutidige tilhørere. En anden er min forgænger Hans Erik Nissen. Han er et forbillede som forkynder i, at man som tilhører fik oplevelsen af at være en del af frelsens store drama, hvilket vi jo rent faktisk også er.

Hvordan kan du bruge din erfaring som forstander på LMH i dit nye arbejde?

Jeg har, efter jeg forlod DBI som informationssekretær for 24 år siden, oplevet at jeg går på to ben i min tjeneste, nemlig teologi og ledelse. Sådan var det i KFS og på LMH, og sådan tror jeg også det bliver på DBI. Jeg er generalist og ikke ekspert. Men jeg håber, at denne kombination kan blive til gavn for DBI.

Kan DBI spille en rolle i at tiltrække flere kristne til København?

Vi har kun én millionby i Danmark, nemlig København, men den bibelforankrede kristendom står stærkest i Jylland. Måske skal vi gå sammen med andre om at rette en opfordring til kristne mennesker i hele landet om at flytte til Hovedstaden. Vi har brug for, at det politiske, økonomiske og mediemæssige centrum her til lands ikke er kirkeligt underrepræsenteret. Paulus havde en målbevidst strategi om at etablere menigheder i de største byer i Romerriget. Måske skulle vi lære lidt af det. Samtidig tænker jeg også, at DBI kan være en vigtig ressource for menighedslivet øst for Storebælt med forskellige tilbud til kristne ledere og præster.

Hvad vil du helst bruge en fridag til?

Det kunne være en kombination af besøg på en god fuglelokalitet, læsning i en velskrevet og relevant bog, en lang snak med en god ven, en løbetur, hvis min brækkede knogle i venstre fod er kommet i orden, og aftensmad med efterfølgende spil sammen med vores sønner og svigerdøtre.

De sidste tiders tegn

– hvor er vi i dag?

Krig, klimakrise, pandemier
og truslen om atomkrig.
Er vi på vej mod de sidste tider?

Af Ole Andersen, generalsekretær i Ordet og Israel



Der er forhold nok i verden anno 2022, der kan få kristne til at overveje, om vi i vor tid oplever de sidste tiders tegn: Samfundets religiøse og moralske forfald, kønnets opløsning, klimaets ødelæggelse, corona-pandemien, Ukraine-krigen, frygten for fødevaremangel på verdensplan og en fornyet bekymring over risikoen for en atomkrig.

På den anden side har der jo altid været krig. Pandemier er heller ikke et nyt fænomen. Og selv om FN siger, at antallet af store naturkatastrofer er taget til i de sidste 40 år, kan forklaringen vel også være, at alt i dag bliver registreret på en måde, der var helt ukendt for 100 og 500 år siden.

Ikke underligt, at debatten kan køre livligt i kirker og bibelkredse. Er de sidste tider kommet over os? Nærmer vi os Jesu genkomst?

DE SIDSTE TIDER ER NU

Tidens tegn er vanskelige at tyde. Men én ting ved vi med sikkerhed: Vi lever i de sidste tider! Det Nye Testamente bruger nemlig udtryk som ”de sidste tider” og lignende om perioden fra Jesu første komme til hans genkomst.

Allerede kort efter Jesu første komme skrev Paulus til den kristne menighed i Korinth om ”os til hvem tidernes ende er nået” (1 KOR 10,11). Tilsvarende skrev apostlen Johannes: ”Kære børn, det er den sidste time...” (1 JOH 2,18). Også forfatteren til Hebræerbrevet talte om, at ”dagens ende” allerede var begyndt på hans tid (HEBR 1,2). Han uddybede det senere i brevet ved at sige: ”Men nu er han [Jesu] trådt frem én gang for alle ved tidernes ende” (HEBR 9,26).

Blandt jøder på Jesu tid var den almindelige opfattelse, at denne verden på et tidspunkt vil blive afløst af en ny verden. Forfatteren til det antik-jødiske skrift Fjerde Ezrabog udtrykte det på denne måde: ”Den Højeste har skabt ikke én tidsalder, men to” (4 EZRA 7,50). Den nuværende tidsalder vil en dag blive afløst af en ny tidsalder. De gamle rabbinere talte om kontrasten mellem ”denne verden/tidsalder” og ”den kommende verden/tidsalder”. Det samme gjorde Jesus (FX MATT 12,32).

Det store vendepunkt i verdenshistorien sker ved Jesu genkomst. Hans komme bliver overgangen fra den nuværende tidsalder til den kommende tidsalder med ”en ny himmel og en ny jord” (ÅB 21,1).

Nedtællingen til Jesu genkomst begyndte ved hans første komme. Derfor er de sidste tider i bibelsk sprogbrug hele perioden mellem Jesu første og andet komme.

DE SIDSTE TIDERS (KENDE)TEGN

Disciplene bad Jesus om nogle tegn på overgangen til den nye tidsalder. Det gav Jesus dem (MATT

24-25). Tegnene kan sammenfattes i tre grupper:

a) *Tegn på tiltagende oprør mod Gud*
Jesus omtaler en række tegn, der afslører, at konflikten i verden spidser til. Det ældgamle oprør mod Gud skal slå igennem i verden på en endnu stærkere måde. Jesus nævner falske profeter og messiasser (MATT 24,5.11.23-26), frafald fra den sande tro (MATT 24,10) og forfølgelser af de troende (MATT 24,9.21-22). Det vil kulminere under Antikrist (MATT 24,15-22 JF. 2 THESS 2,3-12).

b) *Tegn på Guds vrede*

Det stadigt stærkere oprør mod Gud frem mod Jesu genkomst medfører, at også syndens følger og Guds straffedomme over jorden tager til. Jesus forklarer derfor disciplene, at også en række forfærdelige begivenheder på jorden er tegn på de sidste tider. Det gælder krig, hungersnød og jord-skælv kombineret med frygt og rædsel (MATT 24,6-7).

c) *Tegn på fuldendelsen af Guds plan*

Den tredje gruppe tegn er begivenheder, der viser, at afslutningen af Guds plan med denne verden nærmer sig.

Det første tegn af denne type er mission. Inden denne tidsalder kan afsluttes, vil Gud have, at det kristne evangelium skal være forkyndt for ethvert folkeslag på jorden (MATT 24,14).

Det andet tegn af denne type er Israel. Jesu forudsagde Jerusalems ødelæggelse i år 70 e.Kr., men sagde samtidig, at følgerne kun vil vare ved, ”indtil hedningernes tider er til ende” (LUK 21,20-24). Der kommer altså en dag i de sidste tider, hvor jøderne ikke længere skal være spredt ud over hele jorden, og Jerusalem ikke længere skal være under hedningestyre.

OP MED HOVEDET!

Situationen i verden i dag passer i utrolig grad på Bibelens beskrivelse af de sidste tider. Men fire forhold tyder på, at vi ikke bare er *midt i*, men snarere tæt på *afslutningen* af de sidste tider: Omfanget af oprøret mod Gud, intensiteten i følgerne (fx naturens ødelæggelse), evangeliets udbredelse og Israels folks hjemkomst.

Derfor har vi i dag virkelig grund til at følge Jesu opfordring: ”Når disse ting begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig” (LUK 21,28).



penta byg als

*Stor
erfaring,
høj
kvalitet*



**Velkommen
til DBI's 50 års
jubilæum**

8. oktober 2022 kl. 11-17.30

Jubilæumsfesten holdes i Nordvestkirken
Rentemestervej 109, 2400 København NV
Tilmelding på www.dbi.edu



**Køb DBI's
jubilæumbog**



Fra 1. september
på lohse.dk

Ny Kirke / Nyker Sogn kalder en vikarpræst

Da vores sognepræst Per Kofoed Munch, igennem 19 år, går på pension med udgangen af september 2022, og præstegården i den anledning står foran en større renovering, søger vi en vikarpræst for 3-6 måneder. Vikaren skal stå for gudstjenesterne og formentlig også for undervisning af konfirmander.

Stillingen vil senere blive opslået ledig som fast præstestilling.

Praktiske detaljer om sognet kan læses på sogn.dk og man er velkommen til at kontakte provsten for Bornholm Johannes Gregers Jensen vedr. det formelle.

Yderligere oplysninger kan fås ved kontakt til Hanne Landberg medlem af MR og konstitueret formand indtil 1. juli, tlf. 2142 2642 og mail: ha.landberg@gmail.com



ProcessManager søger ISO-konsulent

Har du lyst til at være en del af en mindre virksomhed i udvikling, hvor du kan være med til at gøre en forskel indenfor certificering af virksomheder? Så er dette måske noget for dig.

Vi er en lille, initiativrig og ambitiøs virksomhed, som hjælper både store og små virksomheder med at blive ISO-certificeret. Vi tror på, at vi kommer længst med sund fornuft og dyb forståelse for vores kunders hverdag og specifikke udfordringer. Vi har en stabil kundebase og stor forståelse af markedet og har siden 2005 hjulpet over 100 virksomheder med at blive og forblive ISO-certificeret. Vi er seks ansatte, fordelt på fire ISO-konsulenter, en administrativ medarbejder og en IT-udvikler. Vi leder altid efter måder at forbedre os på, og finder dem både i den almindelige hverdag, i vores fejltagelser og i de nye store udfordringer.

Indsigt i jobbet

Som konsulent hos os, vil du blive en del af vores team, som alle arbejder tæt sammen i hverdagen om de forskellige projekter. Vi sætter en ære i at have fokus på høj tilfredshed hos både kunder og vores medarbejdere.

Du vil få ansvar for dine egne kunder, hvor du skal hjælpe dem med at blive certificeret til følgende standarder: ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001 og ISO 27001.

Vi forventer dermed at du er god til at planlægge og udføre dit arbejde selvstændigt. Men du bliver ikke overladt til dig selv. Vi samarbejder løbende om at videreudvikle og forbedre vores koncepter og platforme, så vi forventer, at du også er indstillet på at deltage i den del af arbejdet.

Erfaring med ISO og konsulentarbejde er naturligvis en fordel men absolut ikke krav. Så længe du har en vis erhvervs erfaring kan vi lære dig resten.

Om ProcessManager

Vi har eksisteret siden 2004 og hjælper virksomheder med at opbygge og vedligeholde ledelsessystemer, der opfylder kravene til blandt andet ISO 9001, 14001, 45001 og 27001 – nogle af de mest udbredte og efterspurgte standarder. ProcessManager giver kunderne de redskaber, der skal til for at få og vedligeholde en certificering. Vores ISO-software ProcessManager Cloud, er et brugervenligt ledelsessystem, der er specielt designet til at opfylde alle krav til en certificering inden for én af ovennævnte standarder. Softwaren er nem at bruge og minimerer administration, så en kunde kan blive certificeret på 3 måneder.

For at sikre størst mulig succes i jobbet, er det bedst hvis du:

- er imødekommende overfor alle typer af kunder,
- kan håndtere forandringer i en allerede udarbejdet plan,
- er optaget af at opnå gode resultater i samarbejde med kunden,
- trives med at samarbejde om konkrete opgaver eller projekter,
- lytter til kundens behov og kan rådgive ud fra dette,
- finder det nemt at arbejde med processer og guidelines.

Vi dækker kunder i hele Danmark, så rejsetid kan forekomme. Dog vil du primært have kunder på Sjælland. Det er derfor nødvendigt, at du har kørekort B og bil til rådighed for at nå ud til kunderne.

Hvordan vi arbejder

I ProcessManager arbejder vi enkeltvis og i teams, fra kontoret, hos kunden og online – vi tilpasser os efter hvad der er mest effektivt og givende i den konkrete kundeopgave. Vi elsker nye udfordringer og er ikke bange for at tage nye tiltag, som er med til at forbedre os.

Vi respekterer og lytter til hinanden og er en lille virksomhed, hvor der ikke er langt fra ide til handling. Du vil få mulighed for at få dine ideer hørt og videreudviklet sammen med dine kollegaer.

Vores kunder er indenfor mange forskellige brancher og svinger typisk mellem 10-50 ansatte.

Interesseret i at vide mere?

Hvis du synes at jobbet og vores virksomhed lyder spændende, så hører vi meget gerne fra dig. Du skal være velkommen til at ringe til Nick Hjerminde, Salgschef, på tlf.: 60 17 54 11 for at høre nærmere.

Hvem vil ikke gerne have frihed?

Af Ninna Vestergaard Bräuner, timelærer i faget
Børn, unge og kristen tro. Lektor i pædagogik

I skyggen af krigen i Ukraine har mange været optaget af frihed. Det handler ikke kun om Ukraines frihed, men om danskernes frihed, siges det.

Det er svært at forestille sig, hvis ikke vi kan bo i et frit land. I Ukraine kæmpes der for frihed og uafhængighed. Og hvem vil ikke gerne have den frihed?

I Danmark lever børn og unge i en præstationskultur med et enormt forventningspres. Mange rammes af angst. Både i skolen og på studiet stræbes der efter de højeste karakterer. Alle vil gøre det rigtige og leve op til de krav, andre stiller.

Eller måske snarere som de oplever, andre stiller. I virkeligheden handler det måske om egne krav. Jeg vil gerne vise mig fra den allerbedste side, men er usikker på mit selvværd. Hvordan ser jeg ud? Hvem er jeg? Hvordan kan jeg handle fejlfrit og perfekt? Mange oplever at være bundet af alle mulige forventninger og krav. Friheden er væk.

HVAD GØR VI MED DEN FRIHED, VI ALLE GERNE VIL HAVE?

Jesus kan give frihed til dem, der lever, hvor der er undertrykkelse og krig. Der er tale om en anden frihed, end den der kæmpes for i en krig, eller når det drejer sig om at finde sin identitet.

Derfor må vi sige til børn og unge: Slap dog af! Jesus befrier for alt det, vi er bundet af i form af krav og idealer om det perfekte liv. Livet er godt, men det kan også være hårdt. Bekymringer, angst og død. Ind i den virkelighed er det, Jesus siger: Kom til mig med det alt sammen, så I ikke står alene med det. I fællesskabet med ham får vi hvile og den frihed, der er helt anderledes og virkelig.

Tak for

- Et nyt hold teologistuderende
- At DBI har fået lov til at arbejde i 50 år
- Guds godhed mod os

Bed for

- De studerendes dannelse og uddannelse
- Vores nye rektor
- Gaver nok til at udføre arbejdet